

JA SAM MASONERIJA

Rođena sam u davnini, u drevno doba
kada je čovek prvi put razmišljao o Bogu.
Iskušavana sam kroz vekove, i prošla sam proveru vremena.
Raskršća sveta nose tragove mojih stopa,
i hramovi mnogih naroda delo su mojih veštih ruku.
Težim Lepoti i simetriji.
U mom srcu su Mudrost i Snaga
i hrabrost za one koji se odvažavaju da pitaju.
Na mom oltaru je Knjiga Svetog Zakona
a moje molitve su upućene Jedinom i Svemogućem Bogu.
Moji sinovi rade i mole se zajedno,
skladno i bez razlika
u svakodnevnom životu, kao i u Središnjoj sobi.
Znacima i simbolima učim lekcijama života
i smrti,
odnosima čoveka sa Bogom
i čoveka sa čovekom.
Moje ruke su raširene da prihvate dobre ljude na dobrom glasu
koji me traže svojom slobodnom voljom.
Prigrliću ih
i učiti kako da koriste moje alate u izgradnji čoveka
i pomoći im da pronađu sopstveni put u potrazi za savršenstvom
kome toliko težimo a koje je tako teško ostvariti.
Podižem posrnule i štitim bolesne.
Odazivam se plaču siročadi,
suzama udovica
i bolu starih i očajnih.
Ja nisam crkva, ni partija, niti škola,
ali učim svoje sinove da budu odgovorni
prema Bogu, svojoj zemlji, bližnjima i samima sebi.
Oni su slobodni ljudi koji čuvaju osvojene slobode,
ali su isto tako spremni na opasnosti koje vrebaju.
Svakome od njih pomažem na putu koji iz doline
vodi ka slavi večnog života.
Poput zrnca peska u pustinji
život pojedinca je mali u odnosu na večni univerzum,
ali ja učim besmrtnosti
i uvodim ljude iz tame u svetlost.
Ja sam način života.
Ja sam Masonerija.
“Kraj”, a ustvari samo početak.